

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng Chủ Nhật, ngày 05/11/2023

*****

TỊNH KHÔNG PHÁP SƯ GIA NGÔN LỤC

Phần 3

Chương 7

NÓI RÕ GIÁO DỤC CỦA PHẬT ĐÀ

(BÀI 17)

Hạnh nguyện của chư Phật Bồ Tát là “*Độ*”, tức là phục vụ vô lượng vô biên chúng sanh. Để thực hiện hạnh nguyện này nhất định phải “*Giải Hành Tương Ứng*”.

Hòa Thượng nói: “*Phật Bồ Tát giải hành tương ứng nên đạt được phước đức trí tuệ viên mãn*”. Vì vậy, các ngài mới có năng lực để phục vụ tất cả chúng sanh.

Giáo học của thế gian chú trọng ở phẩm vị, nghĩa là học vị càng cao thì càng làm được nhiều việc, càng đạt được danh vọng địa vị cao. Tu học Phật pháp tập trung ở “*Giải*” và “*Hành*” nghĩa là người học Phật cần hiểu tường tận lời Phật dạy, sau đó thực tiễn vào cuộc sống sao cho tương ứng với những gì mà Phật Bồ Tát đã làm.

Có “*Giải*” mà không có “*Hành*” thì như túi đựng sách, còn “*Hành*” mà không “*Giải*” thì giống như kẻ mù dò đường đi. Có “*Hành*” mà không “*Giải*” thì càng làm lại càng sai. Thế gian thường có câu: “*Ngu đốt cọng với nhiệt tình trở thành phá hoại*”.

Đây là một việc hết sức quan trọng nhưng người học Phật lại coi thường. Có người chú trọng thực hành nhưng không học hiểu và có người tin là mình hiểu thấu rồi thì lại xem nhẹ thực hành. Vì vậy, họ vẫn khổ đau và gặp chướng ngại.

Tôi từng nghe chuyện một người khoe rằng ông ta đã học được cách buông xả, bỏ biệt thự lên núi ở cả tháng. Sau khi tìm hiểu tôi mới biết, ông ấy hiểu lý buông xả nhưng lại làm sai vì ông lên núi chỉ để đổi gió, hưởng cảnh núi rừng tịch tĩnh, hưởng cảnh mà người khác tạo ra cho mình.

Trong câu phát nguyện “*Quy y Phật nhị túc tôn*” thì “*nhị túc tôn*” chính là “*Giải*”, “*Hành*” đạt đến viên mãn. “*Giải*” nghĩa là hiểu, thuộc về huệ và “*Hành*” nghĩa là làm, thuộc về phước. “*Giải*”, “*Hành*” là nhân và phước huệ là quả báo.

Chư Phật được tôn vinh là đấng “*nhị túc tôn*”, nghĩa là các ngài đạt đến phước đức, trí tuệ viên mãn hay cũng chính là “*Giải*”, “*Hành*” đạt đến viên mãn.

Là người học Phật, chúng ta phải nỗ lực học tập để thành tựu phước đức, trí tuệ viên mãn giống Phật. Muốn vậy thì phải gieo nhân “*Giải*” và “*Hành*”. Khi nhân này đạt đến cùng tột thì mới có trí tuệ và phước báu viên mãn chứ không phải tự nhiên mà có.

Thông qua “*Hành*”, chúng ta có trải nghiệm thực tế, thậm chí giúp chúng ta thoát được chướng nạn. Một âm thanh phát ra hay một mùi hương bay ra thì người trải nghiệm đã có ngay “*Giải*” tức là liền biết đó là âm thanh gì, mùi gì.

Nếu không có năng lực đó thì năm xưa nơi tôi ở cũng đã bị cháy. Nồi khoai tôi bắc đã chín và bếp đã tắt lửa nhưng không ngờ một khúc củi nhỏ đã rơi xuống đồng củi

phía sau bếp. Lúc ấy, tôi rất mệt và đã đi nghỉ, bỗng tôi nghe thấy tiếng lách tách nhỏ. Tôi nghĩ: “*Ủa, tiếng này là tiếng cháy mà!*” Nhờ đó, tôi đã nhanh chóng ra cứu lửa. Trước khi cháy bao giờ cũng có báo trước, ví dụ mùi không bình thường, thì mình phải có hành động ngay.

Thầy Trần Đại Huệ cũng từng chia sẻ rằng khi trẻ được trải nghiệm nhật phế liệu thì các em đã phục hồi rất nhiều năng lực. Chỉ cần nghe thấy tiếng chai nhựa bị ai đó dẫm lên là lập tức các em liền hiểu rằng ở đó có phế liệu.

Trải nghiệm trồng rau cũng không hề đơn giản. Chỉ cần lơ là một chút, cả vườn rau sẽ chết hết. Vườn rau mon morn như thế nhưng trong vòng hai ngày là có thể thối ủng nếu mình không phát hiện chúng đang bị nhiễm khuẩn, nhiễm nấm.

Thực tế thì “*Giải*” hay năng lực của chúng ta đang kém khuyết. “*Hành*” hay lao động thì lười biếng, chệnh mảng, nhếch nhác trong khi chúng ta mang một biển hiệu to đề là “*Đệ Tử Phật*”. Phật dạy trong “*Kinh Kim Cang*”: “*Phàm sở hữu tướng giai thị hư vọng*”. Cho nên biển hiệu này không giúp cho sự giải thoát của chúng ta.

Người học Phật ngày nay, khi học tập thì học Phật Bồ Tát nhưng lúc làm việc thì lại làm việc của chúng sanh. Họ phải học sự dũng mãnh, hiên ngang của Phật, Bồ Tát. Không có Bồ Tát nào lười biếng, chệnh mảng, nhếch nhác, thậm chí đối với sinh tử các Ngài cũng không sợ hãi.

Ví dụ nhiều người đặt chuông thức giấc nhưng không dậy ngay khi chuông reo mà lại tắt chuông ngủ tiếp, chuông reo đến vài lần rồi mới dậy trong trạng thái uể oải. Hoặc chúng ta thiếu năng lực làm việc như không biết kỹ năng xử lý đất thì càng trồng cây càng lụi bại. Hôm vừa rồi, hai thầy trò chúng tôi xử lý gần một tấn đất bạc màu. Chúng tôi dỡ đất từ trong các chậu rồi phơi, bằm cho tơi rồi trộn trấu, phân bò và cát. Đúng một ngày thì xong việc.

Cho nên, nói đến “*Hành*” thì xem mình đang làm lợi ích chúng sanh, phát dương quang đại cho Phật pháp và giáo huấn của Cổ Thánh Tiên Hiền hay ngày ngày mình đang làm xấu đi hình tượng của Phật, Bồ Tát, Thánh Hiền? Hôm trước trong bài học “*Thập Thiện Nghiệp Đạo*”, Hòa Thượng nói: “***Chúng sanh có một căn bệnh trầm kha. Đó là gây ra lỗi, tạo tội nhưng không hề biết nhận tội***” mà cứ nghĩ là người ta đang ức hiếp mình, đổ tội cho mình.

Nhà Phật có từ “*phản tỉnh*”. Vậy phản tỉnh khi nào? Đó là phản tỉnh mỗi phút mỗi giây. Cuộc đời chúng ta như hành trình của một chuyến xe. Sau hành trình ngắn lên phố, tôi hay kiểm điểm mình có sai sót gì trong lúc lái xe không? Lấn làn, quá tốc độ, hay có động thái gây nguy hiểm?

Vậy hành trình cả cuộc đời chúng ta thì sao? Muốn “*Giải*” hay hiểu biết thật sâu thì chúng ta học Phật pháp để có thể liễu thoát sinh tử và học giáo huấn của Cổ Thánh Tiên Hiền để hoàn thiện tư cách hành vi của mình, góp phần tạo nền tảng học Phật.

“*Giải*” thì như vậy còn “*Hành*” thì thế nào cho đúng? Trong hành trình thời hiện đại này, Hòa Thượng nói “***Không phải nói cho hay mà phải làm ra tâm gương để chính mắt, chính tai người ta nghe. Đó là cách thiết thực nhất để tiếp độ chúng sanh.***”

Bài trước Hòa Thượng nói: **“Thích Ca Mâu Ni Phật cả đời làm ra tấm gương phục vụ chúng sanh, tận tâm tận lực phục vụ vô điều kiện.”** Chúng ta là người học Phật thì cũng phải như vậy. Phục vụ chúng sanh vô điều kiện chính là **“Bố Thí”**.

Theo sáu pháp tu của Bồ Tát đạo gồm **“Bố Thí, Trì Giới, Nhẫn Nhục, Tinh Tấn, Thiền Định, Trí Tuệ”** thì cúng dường tịnh tài là **“Bố Thí”** nhỏ, phát tâm phục vụ chúng sanh vô điều kiện mới chân thật là **“Bố Thí Ba la mật”** hay **“Bố Thí đáo bỉ ngạn”**.

Hòa Thượng dạy rất nhiều về điều này. Chúng ta trồng rau và làm đậu không phải dành riêng ai mà dành cho tất cả mọi người bình đẳng như nhau và không tư lợi. Mình làm là để phục vụ chúng sanh, còn mỗi người nhận là mình mang ân tình của họ. Việc cúng dường các đạo tràng cũng phải cân nhắc kỹ, nếu đạo tràng không đúng pháp thì giống như ta gieo giống thóc tốt lên đám cỏ năng, cỏ lác.

Phật, Bồ Tát, Cổ Thánh Tiên Hiền đến thế gian này vì chúng sanh phục vụ vô điều kiện. Chúng ta là đệ tử của Phật, học trò của Thánh Hiền thì phải noi theo gương sáng của các Ngài. Tất cả chúng ta đều có thể làm được viên mãn 100% như Phật Bồ Tát. Hòa Thượng nói **“Chỉ cần buông bỏ tự tư tự lợi, danh vọng lợi dưỡng, hưởng thụ năm dục sáu trần, tham sân si mạn thì ta sẽ làm được như Phật Bồ Tát đã làm”**.

Bản thân tôi đào tạo rất nhiều học trò, nhưng khi bệnh, tôi không nhờ ai dù chỉ cần nhắc một cú điện thoại. Tôi không có ý niệm tư lợi, tôi nghĩ rằng mình cố gắng được nên tôi đã điều người giỏi đi phục vụ người khác. Việc này không hề dễ làm đâu!

Hòa Thượng chỉ dạy **“Phật Bồ tát vì chúng sanh phục vụ, những hạng mục này nhiều đến vô lượng vô biên, đạt đến cứu cánh viên mãn. Thế cho nên tùy loại hóa thân, tùy cơ nói pháp”**.

Chúng ta quan chiếu và thấy rằng nếu chúng ta bất tài vô dụng thì làm sao mà tùy loại hóa thân, tùy cơ nói pháp. Vì vậy, ngoài việc phát tâm phục vụ chúng sanh còn phải nỗ lực học tập, hoàn thiện mình và đem sự hoàn thiện đó tiếp tục phục vụ chúng sanh. Nói pháp không phải là giảng pháp mà là làm những việc khiến người khác phải ngưỡng mộ.

Học tập cách Phật và Bồ Tát đã làm, ngay tại Vĩnh Long và Cần Thơ, hai dây chuyền đậu được lắp ráp, đào tạo miễn phí đã thu hút rất nhiều người đến học tập. Ở chỗ khác, đào tạo sẽ phải mất tiền cho nên những ai muốn miễn phí thì đều được đón chào. Chúng sanh không thích kiểu này, mình làm kiểu khác độ chúng sanh.

Hòa Thượng nói: **“Phật là thầy của chúng ta, chúng ta là học trò thì phải hướng đến thầy mà học tập. Thầy là tấm gương rất tốt, cả cuộc đời của Thầy vì chúng sanh phục vụ. Chúng ta là học trò của Thầy cũng phải phát ra tâm nguyện này. Có tâm nguyện này thì phải chăm chỉ nỗ lực mà học tập, mà thực hành”**./.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến

để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!